

TAL TILL RELATIONEN

Hej, det är jag. Var ska jag börja? Jag vet ju inte om du tittar men jag litar på att du gör det. Jag litar på att du sitter där bakom din skärm även om jag inte kan se dig. Mötet mellan våra datorer är också ett möte mellan oss.

Ser du mycket på serier nu? Igår skulle jag se en streamad teaterföreställning men somnade mitt i scenen där Hamlet förgriper sig på Ofelia i jorden. Jag funderade på två saker som du kanske vet svaret på; Ett. Var det riktig jord? Och två. Är det inte farligt att äta så där mycket jord som han gjorde?

Och så undrar jag en sak till. I den där nakna scenen, spelade han Hamlet då också? Eller var han någon annan? Vem var han då? Är du där?

Min granne började bygga balkonggolv tre timmar efter att jag hade somnat. Jag tittade ut och såg dom nya brädorna på hennes, vinkelhakar och såg. Vad ser du när du tittar ut?

Jag köpte en tavla på auktion. Den var oramad så jag gick till en sån som ramar in. Då visade det sig att konstnären köper sin duk från honom.

Jag var med på en digital kurs. Den handlade om beröring, fast på engelska, "touch". Vi tittade på varandra genom våra skärmar och rörde vid våra ansikten, medan någon annan gjorde ljud. Det var ovanligt att röra vid sitt eget ansikte på ett sånt sätt.

Jag önskar att jag kunde höra din röst. När jag är tyst delar jag den tystnaden med dig, men när jag talar så blir det så tydligt att det sker på en annan plats än din.

Vart tar jag vägen när min vardag byts ut mot en annan? Jag vet inte vad jag ska göra med tiden. Det är svårt att arbeta, svårt att umgås. Jag har inget tålamod. Sover knappt. Har hjärtklappning och yrsel. Jag är rädd för att bli galen. Behövde säga det till nån. Jag är rädd för att gå sönder. Sömmen gör slut på kroppens värk, på de slag och stötar som köttet fått till arv, men jag får ingen sömn. Jag hämtar ut lugnande på apoteket. Det är mig jag talar om.

Jag har känt mig så arg och aggressiv de senaste dagarna. Kan du förstå varför? Jag trodde det var sömnbrist men det kanske är den här situationen? Lyssnar du? Eller talar du med någon annan?

Tror du gemene tal är avundsjuk på Martin Luther Kings tal? Vilka tal minns du? Minns du något alls? Jag minns när min mamma talade om för mig att hon inte har några pengar. Hon öppnade plånboken och skrek "titta här! Det är tomt! Ser du?!"

Vart har alla samtalsämnen tagit vägen? Berätta om din tomhet. Vad saknar du?

Jag saknar gliporna där verkligheten blir till något annat för en stund. Nu tittar jag på videos av människor som spelar på coin machines. Alltså människor som stoppar mynt i maskiner, som sedan faller ner på en platta med andra mynt, som puttar mynten över kanten - ner på en annan platta, och så småningom faller priser ner till den som spelar. Det är skönt för stunden men upplevelsen växer aldrig efteråt.

Någon sa att det lamslår viljan att inte veta vilken framtid man är på väg in i. Men har man någonsin vetat det? Någon sa att min bror som inte pratar med mig kommer höra av sig när det krisar. Han har inte hört av sig. Tiden tar inte slut här.

En doktor satte på mig ögonbindel, tog mig i handen, ledde mig till en mikrofon och viskade att jag är jagad. Han sa att jag måste skrika så högt jag kan för att skrämma bort förövaren. Ljudet gick ut i en stor lokal där folk tittade på konst och tatuerade sig. Det var en performance.

Min pappa säger att det känns som att han har haft inbrott. Som att någon har letat igenom hans byrålåda och badrumsskåp i jakt på guld och mediciner. Som att någon har tagit hans sprit, hans vin och hans duntäcke och två av hans bästa kuddar och slangen till hans dusch. Och nu blir han ständigt påmind om att en tjuv har varit i hans hem. Men han vet inte om det faktiskt har varit någon där.

Det känns som att mitt liv är satt på paus. Men det måste väl finnas ett liv nu också, som betyder lika mycket? I natt grät jag, det var livet då. Efter det här ska jag gå en promenad, då kommer det vara livet. Sexet. Diaréerna. Kaksmeten. Huden. De tre prickarna som signalerar att någon skriver. Väntan på att bli insläppt till videosamtal. Du och jag. Även om jag inte kan se dig.

Att lyda eller inte lyda? Frågan betyder: vad är modigast? Frågan är felställd. Vad är radikalt? En publik som sover sig igenom föreställningen - kanske är det en radikal handling. Någonstans ska man ju få sova. Kanske drömma. Gräva sig djupare ner i jorden och gömma sig. Lägga sig tätt intill varandra och viska godnattsagor medan jorden låter eller tvingar oss att blunda så att inte ögonen ska göra ont. Får oss att fly till det andra, det vi inte känner. På något sätt andas vi. På något sätt hittar vi varandra i våra gömställen djupt ner i jord. Vad säger vi där? Vilka bilder hänger vi upp på väggarna? En sån där tavla med vackert upplagd frukt? När man kollar lite närmare ser man att det rör sig djur i bilden. Maskar och flugor som äter på frukten. Vi inreder med maskarna och jorden och frukten och syret och sagorna. Vi drömmer nya drömmar. Inneslut mig i dina.